DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 24sten JUNY, 1826. N. 25

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe W^M LEE

UITTREKSELS VAN UTRECHTSCHE KOURANTEN.

Livorno, 4den Maart.—De twee fregatten welke alhier voor rekening van den Pacha van Egypte gebouwd worden, worden met den meesten spoed voltooid; zoodra dezelve zullen gereed zyn, moeten zy zich vereenigen met twee andere fregatten, welke te Marseille gebouwd worden, waartoe het Fransche ministerie desselfs toestemming gegeven heeft.

Uit Zante schryft men in dato 17den February, dat de Grieken voornemens zyn eene nationale vergadering te Megarate beleggen, ten einde over de middelen te beraadslagen, ter bekoming van de noodige fondsen voor den volgenden veldtogt; doch vooral in overweging te nemen, de voorstellen welke de gezant lord Stratford Canning, vóór zyn vertrek naar Konstantinopel, aan het Grieksche gouvernement heeft gedaan. Deze voorstellen zouden onder anderen behelzen, om aan de Porte eene aanzienlyke somme gelds te betalen, waar voor Engeland eene onafhankelyke verklaring zoude trachten te bekomen.

Konstantinopel, 13den Maart.—Den 9den dezer is er raad by de Porte gehouden, waarin besloten is, om een korps van 10,000 zee soldaten opterigten, welke geregeld zullen gekleed en op kosten van den staat onderhouden worden.

Men spreekt van het afkondigen van een nieuw militair systema.

Verscheidene Iönische matrozen, hebben zich door geld laten omkoopen om zich aan boord van het eskader te begeven, hetwelk alhier uitgerust wordt. De Engelsche konsul heeft hun echter een bevel gezonden om naar hunne schepen terug te keeren.

De Engelsche ambassadeur Canning, heeft den 8sten dezer een koerier ontvangen, welke den 14den February van Londen was vertrokken.

Betrekkelyk de militaire operatien in Griekenland, loopen hier de volgende geruchten:

1. Dat de kolonel Fabvier zich heeft meester gemaakt van Kaap Carababa, op Negroponte.

2. Dat Miauli eene Turksche brik by entering heeft bemagtigd, hetwelk hem slechts 16 man heeft gekost.

3. Dat Maurocordato op Tripolitza is getrokken, doch dat zyn aanval op die plaats, mislukt is.

4. Dat Ibrahim Pacha vele Albanezen aanwerft en naar Morea zendt.

Trieste, 19den Maart.—Eene andere by de tegenwoordige omstandigheden niet minder gewigtige tyding, wordt insgelyks uit Korfu gemeld: De schepen, welke uit Alexandria naar Morea worden gezonden, met levensmiddelen en ammunitie voor Ibrahim, worden onder weg dikwyls door de Grieken aangehouden, en, zoodra het bewezen is, dat er Turksch eigendom aan boord is, genomen. Op deze wyze zyn ook eenige Engelsche schepen in handen der Grieken gevallen, welkers kapiteins klagten deswege te Korfu hebben gedaan; doch zy hebben tot antwoord bekomen, dat zy zulks aan hun zelve te wyten hadden, en hun verzoek, om hulp en bescherming, is van de hand gewezen. Het schynt alzoo, dat Engeland het visitatie regt der Grieken erkent

Den 27sten Maart,—Colocotroni, Nikita, Londo, Zaimi, Sissini enz. hadden het plan beraamd om Tripolitza stormenderhand te bemagtigen, doch het garnisoen, door Fransche officiers gekommandeerd, sloeg allen aanval af, en verscheiden Grieken welke de muren reeds beklommen hadden, werden gevangen gemaakt. De Fransche regenaat la Sève, thans Soliman Bey, deed de gevangene Grieken den neus en de ooren afsnyden, en zond hen aldus verminkt naar het leger der Grieken terug, met de boodschap aan Colocotroni, om op eene andere keer betere maatregelen te nemen.

Deze berigten, welke van den kant der Oostenrykers of Turken komen, zeggen voorts dat in den Peloponnesus eene volkomene regeringloosheid heerscht, en dat Colocotroni en zyne aanhangers aan de Turken zyn verkocht. Het Grieksche provisionele gouvernement had de martiale wet wel doen afkondigen, doch men had geene middelen om dezelve ten uitvoer te brengen.

Den 1sten April.—Volgens berigten uit Zante is de kolonel Fabvier den 25sten Feb. met 2000 man, eene kompagnie artillerie en 150 paarden, van Athene vertrokken. Hy heeft naby Marathon eenige vaartuigen byeen gebragt, en de Ipsarioten uitgenoodigd zich met hem te vereenigen. Hy begeeft zich naar Negreponte, om zich aldaar te vestigen.

Den 4den April.—Volgens een ander berigt, heeft de Grieksche admiraal Miauli, zich meester gemaakt van een konvooi Egyptische transportschepen, welke ryk geladen waren, en door den Pacha van Egypte naar Konstantinopel werden gezonden.

Op Zante liep het gerucht, dat de Grieken zich by verrassing hadden meester gemaakt van zeven magazynen met levensmiddelen en oorlogsbehoeften in Thessalie en op den Olymphus, welke door de Turken slecht bewaard waren.

Madrid, 20sten Maart.—Men verzekert dat ons gouvernement, het regentschap van Portogal niet wil erkennen, en dat men besloten heeft, om een korps van 8000 man naar onderscheidene punten der Portugesche grenzen, te zenden; de Engelsche minister aan ons hof, de heer Fredrik Lamb, zoude hiertegen ernstig geprotesteerd hebben. Voorts wil men, dat er instructien zyn gezonden aan den Spaanschen ambassadeur te Weenen, ten einde deze, door alle mogelyke middelen bewerke, dat de infant Don Miguel zich van daar naar Madrid begeve, met oogmerk zich aan het hoofd der regering te stellen, het zy als regent, het zy als koning. Wanneer Don Miguel zich als zoodanig konde vestigen, zoude men maatregelen beramen, om de terugkomst van den keizer van Brazilie, zynen broeder naar Lissabon, te beletten. Men heeft ook, naar men verzekert, instructien gezonden aan den markies de Mataflorida, onzen ambassadeur te Lissabon, ten einde deze, zoo het mogelyk ware, eene kopy van het geheim verdrag tusschen wylen den koning en den keizer zynen zoon gesloten, te bekomen.

Sedert eenige dagen heerscht in Madrid, eene groote gisting onder de gemoederen, hetwelk wordt veroorzaakt door de woelingen der Apostolyken en der Koningsgezinden. Het komplot door deze gesmeed, is door den heer Recacho, intendant van politie, ontdekt. Dit komplot had niet minder ten oogmerk, dan om den koning opteligten, naar Aranjuez te vervoeren en hem te dwingen tot het teekenen van een dekreet, ter herstelling der inquisitie, en een ander dekreet ter herstelling der militaire kommissien; voorts zoude men, indien de omstandigheden gunstig waren, den koning noodzaken, afstand van den troon te doen. Zie hier op welk eene wyze dit plan ten uitvoer zoude gebragt worden.

Op den middag, zouden eenige lieden, door de Apostolyken omgekocht, zich in de voorsteden van St. François en van Barquilo, vereenigen, en zich van daar onder het geschreeuw van *leve de Constitutie!* door de stad verspreiden, De koninklyke vrywilligers moesten dan in de wapenen verschynen en behulpzaam zyn, om, door alle mogelyke middelen, de wanorde te vermeerderen, onder schyn, dezelve te dempen; men zoude vervolgens eenen St. Bartholomeus onder de liberalen aangerigt hebben, aan welke deze volksbeweging zoude toegeschreven worden, en, onder voorwendsel den koning in veiligheid te brengen, zoude men hem naar Aranjuez hebben vervoerd. Aldaar zouden alsdan de omgekochte lieden insgelyks wanorde hebben veroorzaakt, welke natuurlyk vrees en ongerustheid aan den koning zoude hebben te weeg gebragt; en van dat oogenblik zouden de Apostolyken gebruik gemaakt hebben om den koning tot hunne oogmerken over te halen.

De heer Recacho hiervan onderrigt, had alle voorzorgen genomen; de troepen waren in de cazernen onder de wapenen gebleven, de paarden gezadeld en twee stukken geschut in gereedheid gebragt, om des noods, te kunnen ageren. Gisteren zyn verscheidene personen gearresteerd. De politie wordt thans door deze ontdekking, door de Fanatiken, eenen grooten haat toegedragen. Heden heeft men een der agenten van politie, in de voorstad Avapies, vermoord gevonden.

Gisteren heeft er een hevig gevecht plaats gehad, tusschen de Zwitsersche soldaten van het Fransche garnisoen en de Spaansche soldaten van het regement Koningin Amelie. Na eenig verschil, trokken beide partyen in de straat del Piamonte tegen elkanderen op, en dadelyk kwam het tot een gevecht, waarby een twaalftal gekwetst zyn geworden. De officiers hebben eindelyk de rust weder hersteld.

Den 24sten Maart.—De ongerustheid over de woelingen der Apostolyken, blyft alhier voortduren; de troepen blyven steeds onder de wapenen, de paarden gezadeld en het geschut in gereedheid.

Door tusschenkomst van den Engelschen minister, is er tegenbevel gegeven aan de troepen, welke naar de grenzen van Portugal zouden trekken.

Men spreekt van de afkondiging van een koninglyk dekreet, volgens hetwelk de provinciale militie, op den voet van oorlog, moet gebragt worden.

Rotterdam, 24sten Maart.—Gisteren middag moest de groote stoomboot, welke voor de Oost Indien bestemd en op de werf van den heer Hoogendyk, naby het Ysselmondsche Veer, gebouwd was, van stapel loopen. Dit had eene ontelbare menigte menschen, zoo uit deze stad als uit de omstreken, derwaarts gelokt, en de Maas leverde een schilderachtig gezigt op door het aantal van stoombooten, jagten, boeyers en andere vaartuigen van allerlei aard, die met nieuwsgierigen beladen naar den Yssel voeren. Ongelukkiglyk mislukten de pogingen om de groote stoomboot, aan welke de naam van Atlas gegeven was, te doen afloopen; slechts weinige voeten schoof dezelve voorwaarts en bleef toen onwrikbaar op de helling zitten, niettegenstaande men drie stoombooten daar voor gespannen had, om haar in het water te slepen.—Naar het gevoelen van deskundigen, is dezelve te vlak gesteld, en zal nu, na alvorens te water te kunnen loopen, van achteren geligt moeten worden.

Barcelona, 25sten Maart.—Men verneemt dat de generaal Cisneros, die zich alhier bevindt, met het bevel over de troepen zal belast worden, welke op de grenzen van Portugal zullen byeentrekken.

Petersburg, 29sten Maart.—Volgens een heden alhier ontvangen officieel berigt van den opperbevelhebber der Kaukasischen armee korps den generaal Yermolof, is hy den 7den February uit de vesting Grosnoy tegen de oproerige bergbewoners uitgetrokken. Den 10den verscheen de vyand in talryke hoopen en scheen hardnekkigen tegenstand te willen bieden. By het dorp Tschackeri kwam het eindelyk met de oproerige Tschetschenzen, die omtrent 3000 man sterk waren, tot een heet gevecht, waarby deze, na een verlies van 200 dooden en vele gekwetsten, eene volkomene nederlaag leden. Den 28sten February greep de gen. Yermolof den vyand op nieuw aan in het Hoitinskische woud, met zoo veel nadruk dat deze overhoop werd geworpen en de vlugt nam; eene afdeeling van 500 kozakken vervolgde den vyand tot op 10 wersten. Den 5den Maart keerde de generaal naar de vesting Grosnoy terug, van waar men slechts op de verste toppen van den Kaukasus nog de wachtvuren der Tschetschenzen ontwaren kon.

Geneve, 1sten April.—Een landbouwer van Charli, in den morgen van den 22sten Maart, op zyn land werkende, stootte met zyne spade tegen een grooten steen, en ontdekte twee grafzerken van eene buitengewone grootte. Na dat hy eenige andere personen by geroepen had, werkte men de steenen uit den grond en vond twee graven, waarin geraamten lagen, en wel een van het mannelyke en een van het vrouwelyke geslacht.

In het graf van het mannelyke geraamte, bevonden zich een dolk met een brons heft en een verroest lemmet, en eene kleine zilveren schaal of beker, fraai bewerkt, waarin drie dobbelsteenen van yvoor lagen, veel overeenkomst hebbende, met die welke in onze dagen gebruiken.

Het graf van het vrouwelyke geraamte bevatte eene graflamp van eene zonderlinge gedaante; voorts eene lange gouden naald of priem, met eenige lokken haar, en eenen ring van hetzelfde metaal, waarop men duidelyk kan lezen: DI: VEN: FAUST:—Elk geraamte had in den mond een koper muntstuk, welke zeer goed bewaard zyn gebleven, en waarschynelyk de penningen zyn, welke de ouden de gewoonte hadden aan de overledenen mede te geven, om hunnen overtogt met de boot van Caron, te betalen. Alle deze voorwerpen zyn met de meeste zorg bewaard geworden

Weenen, 5den April.—Z. M. de koning van Pruissen heeft op de tyding van de herstelling van Z. M. onzen keizer de roode Adelaars orde 2de klasse, met een eigenhandig geschreven brief, aan den eersten geneesheer des keizers, baron van Stifft, gezonden. De baron heeft van onzen keizer het kommandeurs kruis van de St. Stephanus orde ontvangen.

Parys, 7den April.—Uit Lissabon schryft men in dato den 22sten Maart, het volgende:

" De princes regentesse, heeft den 16den dezer een bezoek by de koningin hare moeder, in het paleis van Quelez, afgelegd. De koningin bevindt zich nog ongesteld.

" Dagelyks vergroot men den schat welken wylen de koning heeft nagelaten. Men bepaalde denzelven in den beginne op 50 millioenen cruzados, (125 millioen fr.) aan kontanten, en

thans voegt men er by, twee millioen aan baren goud, twee millioen aan stofgoud, en een ledeeren zak met brillanten van onberekenbare waarde.

" Ofschoon de opgave van dezen schat mogt overdreven zyn, zoo is het echter zeker, dat wylen de koning groote rykdommen heeft nagelaten, waarvan een gedeelte aan de koningin, en een gedeelte aan zyne kinderen vermaakt zyn. Het schynt dat hierover onderhandelingen tusschen de koningin en de prinses regentesse, plaats hebben. Dat de koning een gedeelte van dezen schat aan de koningin vermaakt heeft, heeft een algemeen ongenoegen verwekt.

" Sedert den dood van den koning heerscht er eene levendige gemeenschap tusschen het Engelsche eskader op de Taag, en Londen. Er gaat geen dag voorby of men ziet eene paket boot naar Londen vertrokken of van daar terug komen."

Den 8sten April.—Mac Gregor en zyne twee aides de camp, welke eergisteren voor de correctionele politie waren vryverklaard, zyn op rekwisitie van den procureur des konings aangehouden, en zullen uit het land gezonden worden.

De volgende nota, vindt men in onze dagbladen, nopens de uitrustingen, welke voor rekening van den Pacha van Egypte gedaan worden:

" Er worden te Marseille gebouwd twee groote fregatten van 60 stukken geschut; eene korvet van 26 stukken; twee korvetten van 22, en twee brikken van 16 stukken.

" Het handelhuis Brant, Daniel en Comp. heeft de bouwing der fregatten op zich genomen en het gouvernement heeft aan hetzelve toegestaan, om daartoe het noodige hout, uit het arsenaal van Toulon, te nemen, iets hetwelk nimmer aan den koophandel, zelfs in den hoogsten nood, wordt toegestaan.

" De bouwing van de twee brikken, is toevertrouwd aan het handelhuis Lizinia, Gebroeders, waarvan de een agent van den Pacha van Egypte is, en welke te Syra, door de Grieken, werd gearresteerd, doch zyn behoud te danken had aan de bescherming van den bevelhebber der Fransche station in de Levant. Het gouvernement heeft niet alleen het noodige hout tot bouwing dezer schepen, maar ook werkvolk, bouwmeesters, enz. geleverd.

" De ingenieur bouwmeester is de ridder Cerisi, bloedverwant van den minister de Clermont Tonnere; aan hem is een verlof van een jaar toegestaan, en hy heeft van het ministerie order ontvangen, om zich naar Marseille te begeven, ten einde het opzigt over deze schepen te hebben.

" De Fransche generaal Livron bevindt zich sedert den 22sten Maart te Marseille, en heeft den volgenden dag het van stapel loopen van eene der korvetten bygewoond. De tweede korvet zal binnen 14 dagen van stapel loopen, en de overige vaartuigen zullen tegen den 31 Augustus gereed zyn; de twee eerste zullen den 15den naar Toulon vertrekken, en van daar, met Fransche equipage en onder escorte van een Fransch oorlogschip, naar Alexandrie onder zeil gegaan.

" De generaal Livron, heeft verscheidene Fransche officiers aangeworven, en eene menigte muzykanten aangenomen, welke met hem naar Egypte zullen vertrekken."

Den 9den April.—In de kamer der pairs is de wet op het regt van eerstgeboorte verworpen, hetwelk eene algemeene vreugd heeft veroorzaakt.

Den 11den April.—Gisteren avond zyn verscheiden wyken dezer hoofdstad geillumineerd geweest, wegens de verwerping van de wet op het regt van eerstgeboorte.

De inneming van Missolonghi wordt door onderscheiden berigten bevestigd, welke met droefheid en afgryzen worden gelezen. Een dezer berigten luidt als volgt:

" De heldhaftige verdedigers van Missolonghi zyn niet meer! Tot op 1400 gesmolten, die slechts vier oncen brood daags tot hun onderhoud bekwamen, zagen zy tot den 17den February den storm zamentrekken, die hen verderven moest. De Egyptenaren, door Franschen aangevoerd, hadden te dier tyd het maken van pontons voltooid, waarmede zy over de ondiepten moesten geraken, om Missolonghi van den kant van Mavri Aliki aantevallen, op welk punt geene vestingwerken bestonden, uit hoofde, dat de stad aldaar door de moerassen gedekt was. Den 18den maakten de barbaren eene herkenning, en de Turksche vloot was weer verschenen op de ankerplaatsen van Procopanistos, aan den ingang van de Golf van Missolonghi, zoo dat men een geweldigen aanval moest verwachten. Van dien dag af bereidde zich elke Griek ter dood, en van den 19den tot den 21sten Feb. vierden alle deze Christenen hun lykfeest. De bisschop *Joseph* diende hun de sacramenten toe, en nadat de dienst voor de dooden gezongen was, begaf elk zich naar den post, dien hem was aangewezen.

" Van den 22sten tot den 25sten was alles stil in het kamp van Ibrahim, en des nachts begon de vyand zyne pontons te leggen. Twee uren na het opgaan der zon waren de Europische ingenieurs tot op honderd roeden van de stad genaderd, en het geschreeuw, dat de Turken aanhieven, kondigde den aanval aan; twee linien pontons, op hetzelfde punt uitloopende, voegden zich te zamen; het kanon der Grieken begon te donderen, het snaphaanvuur nam een aanvang, en des morgens te elf ure, waren twee pontons over hoop geworpen, en trokken de barbaren in wanorde af. Een luid vreugdejuich verkondigde aan de inwoners van Missolonghi de zegepraal van het kruis.

" Den 28sten Feb. deed Ibrahim Pacha, die alle zyne magt verzameld had, een tweeden aanval, doch zonder gevolg. Den 2den Maart by een derden storm, gelukte het den barbaren om het hoofd van den grooten weg te bezetten, en van dit oogenblik af werden de pontons op dat punt gerigt, hetgeen versterkt werd, en werd de ondergang der Christenen, die niet meer dan 427 strydbare mannen telden, als onvermydelyk beschouwd; evenwel kwam by niemand de gedachte tot overgeef op, en niemand uitte het woord capitulatie; elk scheen slechts met het denkbeeld bezig, om zyn leven zoo duur mogelyk te verkoopen. Eindelyk op den 8sten Maart, den 20sten Maart, nieuwe styl, kondigde het kleppen der doodklok het laatste uur der Christenen aan. Ten tien ure waren de Turken meester van Missolonghi, de bisschop Joseph werd langzaam verbrand, alle de mannen met het zwaard omgebragt, en in de moerassen werden eene menigte vrouwen en kinderen geworpen."

De *Courier Francais*, deelt omtrent Missolonghi, het volgende mede:

" De tyding van de inneming van Missolonghi en van het daarby plaats gehad hebbend bloedbad, heeft eene algemeene smart veroorzaakt. Men heeft naauwelyks moeite te gelooven dat Franschen belast zyn geweest om de legioenen der barbaren te organiseren; doch de ministers hebben hetzelfs op de tribunen erkend; en zoo men er nog aan twyfelde, zoo vervoege men zich te Marseille, en aldaar zal men de fregatten en korvetten voor den Afrikaanschen dwingeland op de werven zien leggen.

" En echter is het in dezelfde haven van Marseille, dat de bewoners van Hydra en Ipsara ons granen bragten toen wy, in de droevige dagen van schrik, byna van honger omkwamen. Terwyl toenmaals geheel Europa ons verderf zwoer en hunne graanzolders voor ons sloten, kwamen de vaders van die Grieken welke thans verdelgd worden, naar onze markten om ons met granen te voorzien. Tot wedervergelding zenden wy thans den dood aan hunne kinderen!"

Den 13den April.—Men verneemt dat de hertog van Wellington reeds van Petersburg vertrokken is.

De dagbladen van Lissabon, van den 27sten Maart, behelzen de erkenning van don Pedro, als koning van Portugal.

De berigten uit Spanje blyven steeds ongunstig. Op verscheiden plaatsen hebben wederom opstanden en ongeregeldheden plaats gehad.

Uit Marseille schryft men, dat reeds in de maand November 1824, op order van het ministerie van oorlog, uit het arsenaal van Toulon, 5000 geweren aan den generaal Boyer, naar Egypte zyn gezonden.

In Augustus 1825, is er uit hetzelfde arsenaal, op order van hetzelve ministerie, aan den generaal Livron afgegeven, eene menigte kanonnen, en houwitsers met hunne affuiten en verder toebehooren, caissons en andere oorlogsbenoodigheden, welke alle van Toulon naar Marseille, en van daar naar Alexandrie zyn vervoerd.

In de maand Augustus van datzelfde jaar, ontving de generaal Livron, toen te Marseille zynde, van de directie der artillerie van het ministerie van oorlog, eene groote rol met papieren, behelzende plannen, ontwerpen, enz.

" Sedert lang, schryft men voorts uit Marseille, werft men publiek in onze stad, manschappen voor den Pacha van Egypte. Er bevinden zich alhier ten allen tyde, officieren, om zich naar dat land in te schepen; zy vinden tot hun vertrek alles tot hun gemak gereed, en zy zeggen, dat zy den Pacha gaan dienen, op last en met toestemming van het ministerie, welke hun deszelfs bescherming beloofd heeft."

De geestdrift onder alle weldenkenden voor de Grieken, blyft steeds voortduren. De leden van het Grieksche hulpgenootschap hebben aan de aanzienlykste dames dezer hoofdstad, welke in alle de kwartieren der stad eene inzameling voor de Grieken doen, een brief van dankzegging gezonden, en de zaak der Grieken op nieuw aanbevolen.

De hertogin d'Alberg, en de markiesin de Marmier, hebben in persoon in de straat St Honoré, huis aan huis, eene kollecte voor de Grieken gedaan.

Trieste, 6den Maart.—Voorts beweert de *Turksche Spectateur* dat de Grieken door hunnen opstand ten minsten honderd jaren in beschaving achteruit zyn gegaan. Dit is het eerste dat men ziet beweren, dat men onder de Turksche dwingelandy beschaving kan leeren en dat de Grieken onder het Turksche juk meer in beschaving zouden hebben toegenomen.—Terwyl de Grieken nog steeds met het grootste gevaar tegen hunne barbaarsche onderdrukkers voor hunne vryheid moeten kampen, hebben zy geschikte wetten vervaardigd, rigten zy scholen op, stichten zy hospitalen en andere nuttige gestichten, alle by de Turken onbekend, en bewyzen van beschaving der Grieken sedert zy van de Turksche onderdrukkers ontslagen zyn.

Stokholm 7den Maart.—De Colombiaansche regering heeft voor het van hier vertrokken fregat Chapman, eene somme van 80,000 ponden sterlings betaald.

Petersburg, 8sten Maart.—Een landman Fedor Slepuschkin genaamd, een lyfeigen van de vrouw van Novosiltsof, heeft als dichter veel opzien verwekt. De minister van volksverlichting heeft kortlings een van hem in het licht verschenen dichtstuk, getiteld: *Ledige uren van een Dorpbewoner*, aan de keizerlyke familie ter hand gesteld. Z. M. de keizer heeft hem een kostbaren Roweelen Eerenkaftan geschonken, en de beide keizerinnen elk een goud horologie. De keizerlyke Russische akademie, heeft den dichter de gouden medaille der tweede klasse toegekend.

Den 18den Maart.—Toen de kist van keizer Alexander, in de kathedrale kerk te Moskou werd geplaatst, bevonden zich op dezelve de decoratien van 25 buitenlandsche en van 8 Russische Orden. Onder de buitenlandsche waren, de Orde van den Kouseband, de Nederlandsche Militaire Orde, enz.

Madrid, 16den Maart.—Een decreet, hetwelk spoedig zal verschynen, dewyl het reeds aan den minister van financien gezonden is, beveelt, dat alle de genen, welke sedert 1820, nationale goederen gekocht hebben, niet alleen die goederen zullen verliezen, maar ook de kapitalen, welke zy daar voor betaald hebben.

Frankfort, 16den Maart.—Van de grenzen van Italie, schryft men in dato den 12den dezer het volgende:

" Brieven uit Milaan melden, dat eenige handelhuizen het reusachtig plan hebben ontworpen, om den langen en moeyelyken weg over den Splugen, te doen vervangen door eene onderaardsche gaandery, welke men aan den voet van den berg, tusschen Splugen en Isola, zal graven. Deze gaandery zal anderhalf uur lang te hebben en door gas verlicht worden. Deze handelhuizen hebben zich aan het kanton Graauwbunderland gewend, doch het kanton wil geen besluit nemen, alvorens dat van Oostenryk te weten. Men heeft reeds 3 millioenen francs tot deze onderneming by een gebragt, en men denkt dat 5 millioenen zullen voldoende zyn om alles te bekostigen."

's Gravenhage, 24sten Maart.—Naar men verneemt heeft de Eerste Kamer der Staten Generaal, in derzelver jongstgehoudene zittingen, alle de titels, uitmakende het Wetboek van Koophandel, benevens den 3den titel van het 2de boek van het Burgerlyk Wetboek, handelende van *eigendom*, en het ontwerp van wet, vaststellende eene geldleening van 20 millioenen guldens voor de overzeesche bezittingen van den Staat, goedgekeurd. Heden vergadert gemelde Kamer, ten einde over het tarief van in, uit en doorvoer te delibereren. Men verwacht, dat de Staten Generaal op morgen of wel op aanstaanden Dingsdag zullen scheiden.

s' Gravenhage, 12den April.—Men heeft alhier berigten ontvangen van Batavia, tot den 3den December; dezelve zyn alle zeer geruststellende. Er hadden wederom verscheiden gevechten plaats gehad, welke alle ten voordeele van onze troepen waren uitgevallen. De muitelingen waren overal verdreven en hielden nergens stand. De majoor Sollewyn was in een gevecht, in de omstreken van Boyolali, op den 21sten November voorgevallen, gewond geworden. De muitelingen hadden in dit gevecht 100 dooden gehad en waren in de grootste wanorde gevlugt, latende 100 stuks koebeesten enz., achter.

Rotterdam, 24sten Maart.—Met genoegen verneemt men, dat het Z. M. den koning behaagd heeft, om by besluit van den 18den Maart No. 122, goedtekeuren het plan tot het graven van een kanaal, door het eiland van Voorne en wel van de zoogenaamde Nieuwe Haven te Hellevoetsluis tot aan de Nieuwe Sluis in de Nieuwe Maas, ten einde de scheepvaart van Rotterdam te bevryden van de veelvuldige ongemakken, waaraan dezelve blootgesteld is, door het onvermydelyk passeren van de Oude Maas en de droogten daarin liggende.

Londen, 25sten Maart.—Men berigt, dat de vyf groote mogendheden der Christenheid thans eenparigly aan den Grooten Heer eene gemeenschappelyke en peremptoire verklaring zullen inleveren, behelzende, dat Griekenland door zyne legers niet langer bezet of aangevallen mag worden; dat hy zal moeten afstand doen van de souvereiniteit over het Grieksche volk en ophouden het op eenigerlei wys te kwellen of te beledigen.

Men verzekert, dat de Grieken van hunnen kant, onderrigt van de met Rusland geopende onderhandeling, en derzelver gelukkigen uitslag voorziende, den constitutionelen troon van hun land achtereenvolgens aan drie vreemde prinsen hadden aangeboden, te weten aan den hertog van Sussex, aan prins Leopold van Saksen Koburg en aan den zoon van Gustaaf, den gewezen koning van Zweden. Men zal aan de Grieksche natie de keus van haar opperhoofd laten, als ook die der regerings form, welke het best met haren geest, hare behoeften of hare vooroordeelen mogt overeenkomen.

Wat Rusland betreft, die zal de noodwendigheid inzien, om zich van alle stellige daad, ja zelfs van demonstratien en bedreigingen van aanval tegen Turkye te onthouden.

Den 7den April.—De Pacha van Egypte heeft, by een firman, aan den heer Bowring en eenige andere heeren de uitsluitende privilegie gegeven, om de duikers klok op de Egyptische kust te gebruiken, ten einde te zoeken naar eene aanzienlyke som gelds, 600 000 pond sterl., welke aan boord was van de l'Orient, die by den zeeslag van de Nyl in de lucht gesprongen is. De firman is in January verleend en draagt de grootste blyken van het verlangen van den Pacha om nieuwe Europesche uitvindingen in zyne staten intevoeren.

Den 11den April.—Men heeft hier berigt, dat de oorlog met de Birmans weder een aanvang genomen heeft. De koning van Ava heeft de voorwaarden, die de Engelschen voor den vrede eischten, met gramstorigheid verworpen, en terstond order gegeven om de vyandelykheden voortezetten. Sir Archibald Campbell en de Birmezen zyn ook reeds slaags geweest en er is tusschen hen een gevecht voorgevallen, dat drie dagen lang geduurd heeft; de Engelschen hebben het veld behouden, na echter veel volk te hebben verloren en onder anderen elf officieren der koninglyke troepen, die gedood

en gekweist zyn, behalve nog die der Oost In dische Kompagnie.

Niet alleen in Ava, maar ook in het grondgebied van Bhurtpore is de oorlog uitgebroken, en lord Combermere, die eene groote magt en veel geschut onder zyne bevelen heeft, maakt zich gereed, om de gedachte vesting Bhurtpore, die eenmaal een storm van lord Lake afsloeg, ten onder te brengen.

Bhurtpore is eene stad in de provincie van Agra en de raja van Bhurtpore is een der voornaamste opperhoofden van de stam der Jauts; hy bezit een zeer uitgestrekt gebied en verscheiden forten in de nabyheid van Agra en Mahure op den regter oever der Jamma.

Gend, 30sten Maart.—Men werkt thans aan het leggen van eene yzeren brug over de nieuwgemaakte doorsnyding, die de Schelde aan het kanaal van Bergen op Condé vereenigt; dezelve wordt geplaatst tusschen Roucourt en Peruwelz, en zal van eene ongemeene grootte zyn.

Hamburg, 11den April.—Naby Gonno heeft men in eene galery der kopermyn van Sanger hauser een Mammouth tand opgegraven. De zelve is 3 ellen 8 duim Rhynl, maat lang; zes duimen in diameter, en weegt 114 ponden. De punt is rondgebogen en de geheele tand is wel bewaard gebleven. De heer Uhlig bewaart dit gedenkteeken der voorwereld, als eene groote zeldzaamheid.

Den 23sten Juny 1826.

BEKENDMAKING.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht, Gouverneur dezer Eilanden, ten behoeve der Heeren Officieren enz. van Zyner Majesteits Zeemagt op deze station, noodig hebbende eene som van ongeveer Zeven Honderd Guldens Nederlandsch Courant, zal hoogdezelve Wissels voor dat bedrag op het Ministerie voor de Marine en Kolonien afgeven, aan de genen dewelke verlangen mogen dezelve te verkrygen en daarvoor, by beslotene biljetten op den 26sten dezer tot des middags te twaalf ure, ter Gouvernements Secretary inteleveren, den voordeeligsten koers zullen aanbieden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 23sten Juny 1826.

DE Commissie uit den Ed. Achtb. Raad van Policie dezes Eilands tot het aanhooren der bezwaren van alle belastingschuldigen of andere personen die eenige regten of gelden, hoe ook genaamd, aan de Koloniale Kas verschuldigd zyn, zal op aanstaanden Woensdag den 28sten en Vrydag den 30sten dezer van des morgens tien tot s'namiddags te twee ure zitting houden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, ten einde op den eerstgemelden dag aan de bewoners van het Stads District en op den laatstgemelden dag aan die van de Oost, Middel en West Divisie, dewelke eenige bezwaren tegen de belasting van het Hoofd en Familie Geld over dit loopend Jaar 1826 mogten hebben, in de gelegenheid te stellen hunne bezwaren te komen voordragen.

De Secretaris van den Raad voornoemd,

W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 23sten Juny 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 23sten Juny 1826

OP last van den Kommandant biedt de ondergeteekende fungerende Schryver van 's Konings brik Kemphaan, aan de hoogst inschryvende te koop: twee Wisselbrieven, een van f 2500 en een van f 1020 Nederlandsch Courant, op Zyne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien, twee maanden na zigt.—De genen dewelke verlangen mogten dezelven te verkrygen, gelieven zich op Dingsdag den 27sten dezer vóór twaalf ure aan boord van gemelde brik by beslotene briefjes te addresseren

T. A. TALMA.

Lÿst der sedert den16den tot den23sten dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

Anna Mateo	M. Beloque
Isabela di Sanbi	Ragel de J. van de Oliveyra
M. Lineget	Carolina Henriquez
J. de Pool	A. H. Senior
A. J. Lobo	Abigael Va. de Sel Senor
M. F. Borjon	Mary J. Beevers
J. Sterling	
D. C. Henriquez	

Curaçao den 23sten Juny 1826.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

TE KOOP.

Bÿ AUGUST MULLER, 5 à 6000 Dakpannen—Hollandsche Speelkaarten—Pruimen in wÿde monds flesschen—Hollandsche Jenever in fusten—Stolksche en Edammer Kazen—Fÿn Laken, in soorten.

CURACAO.

Vaartuigen ingeklaard en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JUNY.

17.	golet	Aimable Lucia, Diedenhoven,	St Eustatius
19.	—	Perceverence, Boom,	Coro
	—	Anna, Conast,	Cuba
20.	—	Aimable Soledad, Casseres,	Coro
21.	—	Josefina, Boudewyn,	St. Thomas
22.	—	Twee Broeders, Leclé,	Aruba
	brik	Agenoria, Mac Foy,	Providence
	golet	Helena, Eltino,	Puerto Cabello
23.	boot	St. Barbara, Ramires,	St. Jans Baai

UITGEKLAARD—JUNY.

17.	golet	*Mathilda*, Briehe,	St. Thomas
	—	*Maria*, Van Luyk,	*Maracaybo*
	—	Isabella, De Leon,	Puerto Cabello
	lantje	*Maria Manuela*, Fernandez,	Coro
	—	Caraqueña, Ramires,	dito
	golet	*Maria Carolina*, Rotjes,	La Guayra
20.	brik	Anna Elizabeth, Bruno,	New York
	golet	Anita, Hansen,	Coro
	schip	Douglass, Fowler,	New York
22.	bark	Aimable Soledad, Casseres,	Coro

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 25sten Juny, ten 9 ure.

Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

Op verleden Zondag is van hier naar Jamaika vertrokken Z. M.'s brik de Merkuur, gekommandeerd door den luitenant der 1ste Klasse Tam; en op Donderdag, naar het Moederland, Z. M.'s korvet de Eendragt, gekommandeerd door den kapitein luitenant Schröder. Bÿ het uitzeilen heeft de Eendragt een salut gedaan, hetwelk behoorlÿk van het fort Amsterdam is beantwoord geworden.

Met de Eendragt zÿn vertrokken: de Echtgenoote en kindje van den Weledelen Gestrengen Heer Feldmann en de Heer M. de Mey Schotborgh.

In the last page of this number our readers will find a letter from general Paez to the Liberator President, which we extracted from the 'El Colombiano.'

NEW YORK, MAY 25.

SIEGE OF MISSOLONGHI.

ZANTES, MARCH 8.

Heaven protects the Greeks!—Since the 15th of last month such a series of events have taken place, that I must content myself to give you a very succinct detail, for it would require an entire volume to make known the bravery and the feats of arms which have immortalized the defenders of the cross.

Missolonghi, besieged since the 12th of March, 1825, a date which it is apropos to recall to mind, has seen melted away before its walls of *mud*, a Turkish army of full fortyeight thousand combatants, commanded by Roumili Vali Cy Rechid Pacha of Kontavo. At the commencement of autumn, the Seraskier having reinforced his army with 16,000 Turks, Bosniacs, and Onlaks, renewed the siege with uncommon activity. Ibrahim Pacha arrived on the 12th of last November at Patras. His first care, after having secured the castle of that place, and of Lepanto, and the fortress of the Little Dardanelles, was the speedy establishment of an intrenched camp at the mouth of the Achelous, where he arrived in person on the 8th of December. A few days after he took the command in chief of head of the causeways on the 10th of the same month. His camp was established in the mountain of Aracynth, and extended into the plain of Leiante. The engineers in his pay proceeded to finish the works formerly sketched between the besieged and the besiegers. The Greeks constantly obtained advantages in their skirmishing sorties, and the astonishment of the Egyptians was great indeed, when they saw on the 1st of January, sixteen hundred Palicarians, Dryopeans and Thermopylians, coming from Necropolis, arrive with their colours displayed, and traverse their ranks with a convoy of provisions and flocks, with which they entered Missolonghi.

Ibrahim Pacha, who is subject to frequent attacks of the epilepsy, experienced great chagrin at this event, the consequence of which would be to retard his operations. But encouraged by a Corsican named Moris, who had become a Turk, and who was called Bekir Aga,—and having ordered his last reserves at Patras to advance, he resolved to carry Missolonghi or bury himself at the bottom of its trenches. It appeared, above all other causes for this resolution, that two commissaries dispatched from Constantinople had declared to him that the Sultan absolutely demanded at any price the possession of Missolonghi, as well as the heads of thirteen thousand christians which that town contained. The Sultan sent as a present to Ibrahim one hundred and twenty horses, and thirty female slaves, which the commissaries had deposited at Smyrna, whence, they were to be transported to Modon, under the inviolable flag.

On the 6th of January, Ibrahim and the commissaries addressed a menacing summons to the inhabitants of Missolonghi, the close of which was tempered with caresses. It was offered to guarantee to them for the future, the government of a hospodar, a name which it was only sufficient to pronounce, to put all Greece in a fury. The propositions of the chief of the Egyptians having been rejected, he unmasked his batteries, and up to the 24th January, a hail storm of bombs, howitzers, and bullets, fell day and night upon Missolonghi In such quantities had the projectiles accumulated, that they formed masses nearly as considerable as the ruins which they made, and the bombs of the enemy scarcely found any thing to pulverize but the heaps of bombs already discharged.

The Christians, meanwhile, did not fail to make frequent sorties, and although in three men there were scarcely two who did not carry the mark or the cicatrice of a wound, they sustained themselves with advantage against the Barbarians, whose band of music they destroyed, who thus lost the chance of being tempted to give them serenades, or cause them false alarms. The enemy, however, made progress. The Captain Pacha with his fleet held the sea. His frigates, manned with Sclavonians, and some infamous deserters from the Christians, blockaded the low grounds, by laying at anchor near Vasiledes. But an enemy against whom resistance is vain—*famine* menaced those whom the weapons of the enemy could not reduce.—The hearts of the Christians were torn with anguish at hearing the cries of the women and children for bread, which they could not give them, but with the strictest economy. "*Try to lull your children to sleep,*" said the pious Joseph, bishop of Rogous, the consolor of the afflicted, "we will pray to God together around their cradles, and we will spare a repast."—With what transport did they receive, from time to time, vessels laden with food, which escaped from Ithaca! With what judgment the holy bishop presided at the distribution of the provisions, contenting himself with a little salad, and fennel cooked with water and salt, to sustain existence. "It is eleven days," said he to a weeping mother, that I have eaten only the bread of the *sacrifice*." But what was most heart-rending to the martyrs of the cross was, to see Christians mingled with the Egyptians: "What have we done to Frenchmen!" inquired they. "Oh! if his Christian Majesty the king knew that his children." . . . . Weeping interrupted the exclamation; and incessant tears bathed the altar of the Saviour, before which Joseph chaunted each night, the misericordes called *Mega eleos*: *Miserere.*

On the 10th of Feb., the Christians of Missolonghi wrote to their brothers in the Ionian Isles, requesting that the prayers of the dying might be recited for them. "Europe (said they) leaves us, or persecutes us; but God does not abandon us." Public prayers were ordered in the tower, in the trenches, and on the ramparts, "that the Saviour would deliver them, and that their enemies might be dispersed."—On the 15th the entire population confessed, and received, on the 20th, the communion from the hands of Joseph, supported by his deacons, carrying the chalice into the public square, and upon the batteries, where each Christian received the viaticum. Women, children, warriors, old men, sick and wounded, having afterwards presented their fronts to the sacred oil, the extreme unction was administered.

At last the 26th of February appeared. Day of glory!—the Egyptians, numbering 12 000 men, formed in close columns, advanced with wild and savage cries, which were answered by the cannon and musketry of the Christians. The Sulliotes, commanded by Nothi Botzaris, carrying a long baton in his hand, guided by his nephew Constantine, fell in with the first rank of the barbarians. Carabyscaki attacked them on the side of the gardens, and the combat had become general, when by a signal given by the bishop Joseph of Rogous, the Dryopens were seen to retire from the battery of Marco Botzaris, of which the Egyptians took possession. The cries of *Allah* rung through the air; the crescent was planted on the border of the trench, when a terrible explosion accompanied with torrents of flame and smoke, announced that fire had been set to the mine. "Hell has swallowed fifteen hundred Mahometans," cried the bishop Joseph; let the enemies of the Lord fall by the sword!"

At that voice the Greeks precipitated themselves upon the Egyptians, their batteries were carried, and on the 28th a part of Ibrahim's park of artillery was brought into Missolonghi.

With the fall of Missolonghi, eleven thousand Christians had ceased to live: they are now before the tribunal of God, the judge of the kings of the world, where they will accuse the apostate cabinets.—*Journal des Debats.*

April 1.

It is not the least of the singular circumstances connected with the death of Alexander, that not the name of a single physician is mentioned as having attended him. No Bulletins was published during the progress of his illness which some accounts now say, extended to several days, prior to his death.

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, May 31.

Most Excellent Sir,—I have the grief to announce to your excellency, the important events which have taken place in Venezuela, and which will be ever severely felt by me, whatever may be their issue. The even tenor of our fundamental institutions is materially affected by this change, and the people are prepared to demand reforms, which by reconciling their interests, may render their condition more solid and happy. The insidious character of general Santander has poisoned the very fountain head of administration, and the legislative body, blindly obeying his caprices, and controled at the same time by some of its members who seek to sacrifice the labours of true patriots to their blind resentments, has by its deliberations given effect to some dark and malignant designs. The laws came to be considered in Venezuela as nets spread to entangle honest men, and the dark policy of administration, inspired general mistrust of all that came from Bogota. This state of things had predisposed the public mind to receive with disgust, and examine scrupulously, all measures tending to effect changes in this department, and it was easy to have foreseen, that the proceedings adopted against me, were sufficient to cause general alarm, in as much as the inhabitants of the department beheld their home and foreign security shaken thereby; for the preservation of which, general Santander himself had often asserted my presence to be necessary.

The various orders proceeding from the several secretaries offices, contained a heavy responsibility, which was sufficient to determine those charged with their execution to effect it rigorously, without deliberating on their expediency or utility; but the Executive has always taken care to throw these acts off of his own shoulders, by means of secret and confidential communications, tending to cast the odium of his measures on those who have the misfortune to be the unwilling instruments of his authority. I may nevertheless pride myself on having softened the fate of the people of this department to the utmost of my power, by interposing myself between them and the government, with a view of obviating or diminishing the vexations with which they were threatened; and it is this very conduct that has stimulated general Santander to consider me at length the target against which the arrows of his power should be directed. I continued to tread with all sincerity in the path pointed out by the laws, animated by the consolatory hope, which I have always cherished, of preserving this department unsullied, and of handing it over to your excellency when I should have the happiness of beholding you amongst us, in a state of tranquility, produced by the efforts of the army under my command, and freed from those foreign and domestic enemies who polluted it when your excellency confided its security to my sword and vigilance. But the government of Bogota, eager to plunge us into an abyss of misfortune, has frustrated this desire of my heart, and has obliged the people to adopt a resolution by which they may be saved from such eminent dangers, by depositing in my hands the civil and military administration, which I have accepted with repugnance, yielding only to the decided wishes of men, as generous as they are brave; and who in thus confiding to me their fate, have given mostunequivocal proof of their patriotism, penetration, and adherence to my person.

However grateful to me would be the task, it were impossible to give your excellency a succinct account of my conduct during the time I have exercised the chief command, which your excellency confided to my care. I deposited in my heart the laurels gained in battle, to place them in the hands of your excellency, as a tribute due to your unlimited confidence. The various mortifications and sacrifices attendant on the exercise of authority in moments of danger, with a view to the preservation of order, were softened by the remembrance of your excellency's inestimable friendship,—a friendship which has occasioned my having thus compromised myself; since my repugnance to a public life, could alone have been surmounted by the blind submission, and unreserved affection which I profess towards the person of your excellency. In short, my anxiety to please your excellency and worthily repay your confidence, was my sole object, and constituted all my glory.

Venezuela has long sighed for a reform in our institutions, and if the provocations of the government have until now been insufficient to cause the explosion, it was owing (I may be permitted to state) to the mildness of my conduct towards some, and my energy with others. The evils which might arise from a change were not unknown, and reflecting men, however aggrieved, preferred suffering, to a dissolution of the system. It has been by my aid that the healthful circulation of the body politic has been maintained, and of this fact, the government of Bogota is well aware, from my communications.

In spite of the alarming situation of Venezuela, the Executive issued its decree of the 31st of August, 1824, for a general enlistment of the militia; which decree was received with such repugnance in this city, that after ascertaining the public opinion thereon, and experiencing acts of disobedience, I resolved to suspend its execution, thus taking on myself the severe responsibility attached to me by its 13 h article General Santander replied to me in a private letter, that the enforcement of the decree would be approved of by Congress, in as much as it was founded in the laws Nevertheless I should not have enforced it, except in appearance, under a hope that the example of other departments might tend to remove these obstacles, and conciliate the public mind. In the month of December however of last year, I was informed by the Commandant of Arms of the province, of a revolution combined with the people of the interior, respecting which, he was then taking the necessary measures, and requiring succours from me in order to suppress it, as your excellency will learn from the copies of the official communications which I transmit you, No. 1. After considerable reflection, I deemed the enforcement of the decree, and the formation of the militia, indispensable. With this view I announced my intention to the Intendent General Escalona, in order that he might on his part, comply with the 9th article thereof, which provides for the co operation of the civil and military power to this effect, your excellency, by the copies of the official communications, No. 2, will know of how little avail was the intervention of his authority.

The citizens were twice called on to assemble, by proclamation, in the barracks of San Francisco, and as often refused to obey All were resolved on making a vigorous opposition, under the persuasion that this decree violated their rights: but as I was sensible on the one hand that its execution had become necessary, to enable me to calculate on an organised and disposable force, and on the other that my sanction of this disobedience, might, in our then circumstances, be fatal to the public security, I resolved on summoning them for the third time on the 6th of January of the present year, with the intention of making them feel my authority, and of proceeding with an energy becoming the honor of the military power, at once the strength and protection of government. The summons was accordingly issued,—the hour arrived,—others succeeded it; but the citizens were as disobedient on this occasion, as on former ones. I then sent an aid decamp to the Intendent, informing him that I was about to send patroles through the streets, in order to conduct such citizens as they might meet, to the appointed place of rendezvous. The patroles were accordingly sent, and acted as your excellency will find detailed in the document, No. 3. The Intendent then sent to me to suspend this measure, and that he would take on himself to effect the enlistment: I therewith gave orders for the patroles to be withdrawn, which was accordingly done, without their having entered the houses of any citizens, nor caused any other inconvenience. Nevertheless, on the following day, the Intendent gave an account of this measure to the Executive, under an impression that it was arbitrary. The municipality likewise represented the proceeding to the Chamber of Representatives, exaggerating the sufferings of certain citizens who had been conducted to the barracks, and petitioning that it would be pleased to issue, in the course of the session, the law for the regulation of the militia, which it had been already sanctioned, but which had been objected to by the Executive, your excellency will peruse this representation in document N 4.

On these allegations, certain Representatives founded charges against me, which in my opinion were excited and promoted by general Santander. The Chamber of Representatives magnified facts, accusing me of having ordered the houses of the citizens to be forced open, of having invaded the public liberty, and broken the guarantees of the Constitution. General Santander informed me of all this in a private letter, charging me at the same time to obtain a justification of conduct which was accordingly done in this city, and your excellency will learn the result from document No. 5. Notwithstanding all this, the impeachment was carried to the Senate, and admitted; and I was in consequence suspended from my command, which was conferred provisionally by the executive on general Escalona. As soon as the official notice of this event reached me, in conformity with my duty, and pursuing that system of subordination which has ever marked my military career, I caused him to be recognized by the army, who however received the intelligence and the appointment with great disgust. The people of Valencia, who remembered that general Escalona had the misfortune to deliver up that city to general Boyes,—who had often witnessed my triumphs over the enemy, and the consequent preservation of their tranquillity, and who know the efforts and sacrifices by which I had succeeded in taking Puerto Cabello, and had thereby obtained for them an extensive commerce, and the security of their families, could not tolerate nor behold with indifference, that a man in whom they had no confidence, should assume the command, nor that I should be removed from them at a time when they deemed my presence essential to their preservation from foreign and domestic commotion The entire population assembled in the municipal hall, loudly demanding that the decree from Bogota should be suspended, and that I should be retained in the command A body of three hundred men bore me from my house, and the united people proclaimed me their chief. I accepted the charge, because I thought it necessary to the maintenance of good order, and my authority was instantly recognized by all the troops.

The name of your excellency was not forgotten on this occasion.—The government of Bogota was not more cordially abhorred, than your excellency was beloved. All desire a reform, but they refer the nature of it to your excellency, and desire that you should be the arbitrator of their fate. All here consider you as their father, and do not doubt that an illustrious son of Colombia who has covered the greater part of this continent with glory, will consent to be a legislator for his immediate birth place, after having given it independence. The acts of the cities of Valencia and Caracas, will apprise your excellency of the manner and conditions on which I have been entrusted with the civil and military government of Venezuela, until your excellency comes and dissipates the clouds which hang over our heads. Without your excellency there can be no peace—civil war is inevitable—and should it once commence, my heart acknowledges that from the character of this people, there is no hope of its termination, until all be reduced to ashes.

Come then your excellency, in compliance with the wishes of the people, to perfect the work of your hands, and insure the stability of the Republic.

God protect your excellency many years.

JOSE ANTONIO PAEZ.

Caracas, May 24, 1826.—16.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, May 25.

From Buenos Ayres.—We have received from a friend, Buenos Ayres Gazettes to the 4th of March. They furnish some further particulars of the engagement which took place on the 27th of February, between the Buenos Ayrean and Brazilian squadrons. Admiral Brown first sent a flag of truce ashore at Montevideo, summoning the place to surrender, which, at first, was fired at, but afterwards permitted to land. The flag was sent back, with an answer that the town would not surrender, and then the Buenos Ayrean squadron immediately opened a cannonade upon the fort, which lasted four hours. It was defended by the Brazilian squadron and the land forces. One of the enemy's batteries was destroyed, and a great number of the garrison killed. The Brazilian brig of war Real Pedro, was completely cut up, panic struck, and purposely run on the shore, and her crew escaped. During the engagement the Buenos Ayrean brig Belgrano grounded, and one of the enemies schooners got along side of her and ordered her to strike, promising to send her crew to Buenos Ayres. The Belgrano's flag was nailed to the mast and she answered with a volley of musquetry, which caused the schooner to instantly haul off. The Belgrano it was supposed would be lost. On the 1st of March, the Buenos Ayrean squadron was anchored in front of the Colonia, and Gen. Lavallejah, with 1400 men, had landed at the foot of the walls of the town, having made arrangements with Admiral Brown to attack the place that day by land and water. Our last dates are to the 4th of March, three days after the intended attack, but nothing further had been heard.

Vice Admiral Lobo, in reply to the protest of the American Charge d'Affaires, J. M. Forbes, against the illegal Brazilian blockade, merely acknowledges its receipt and promises to transmit it to the Emperor,

A letter dated Montevideo, Feb. 10, states that the privateer Lavallejha, (formerly the William, of Baltimore,) was on the 4th of the same month, in the port of Castillo, in the province of Montevideo, discharging cargo and landing prisoners, among which there were 18 commissioned officiers which had been captured on board a Brazilian smack, on their way from Montevideo, to Rio Grand, where they were to join the division under the command of Bentus Manuel.

A paper of the 22d Feb states, that the 20th January the Lavallejah entered the port of Patagonia with 6 prizes in company, viz: one ship two brigs, and three smacks, having lost a brig on a bank at the entrance of the port. It is rumoured that two Brazilian vessels are blockading her in.—*E. Post.*

Providence, May 26.

Speech of Oliver Cromwell, when he dissolved the Long Parliament, 20th of April, 1653, after sitting 12 years, 6 months and 14 days.

"It is high time for me to put an end to your sitting in this place, which you have dishonoured by your contempt of all virtue, and defiled by your practice of every vice. You are a factious crew, and enemies to all good government.—Ye are a pack of mercenary wretches, and would like Esau, sell your country for a mess of pottage, and like Judas, betray your God for a few pieces of money. Is there a single vice you do not possess? You have no more religion than my horse; gold is your God. Which of you have not bartered away your consciences for bribes? Is there a man among you that has the least care for the common wealth?—Ye sordid prostitutes! Have ye not defiled this sacred place and turned the Lord's temple into a den of thieves, by your immoral principles and wicked practices? You who are deputed here to get grievances redressed, are yourselves the greatest grievance. Your country therefore, calls upon me to cleanse this Augean stable, by putting a final period to your proceedings in this house; and which, by God's help and the strength he has given me, I am now come to do. I command you on your lives, to depart immediately out of this place. Go! get you out, make haste, ye venal slaves, be gone! So take away that shining bauble (the mace) there, and lock up the doors."